

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ ความสามารถในการคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งมีลำดับขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

1. ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้และกำหนดน้ำหนักคะแนนความสำคัญของผู้เรียน

ด้านความสามารถในการคิด

1. ขอบเขตด้านประชากร

1.1 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้และกำหนดค่าน้ำหนักความสำคัญ ของตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เพต 26 มหาสารคาม และครูในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด มหาสารคาม จำนวน 20 คน ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับกลุ่มสาระภาษาไทย อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา ศึกษานิเทศก์และครูที่จัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับกลุ่มสาระภาษาไทย ซึ่งได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีคุณสมบัติดังนี้

1.1.1 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป

1.1.2 มีตำแหน่งทางวิชาการ / ประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 5 ปี

1.2. ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการศึกษาความสามารถให้เกี่ยวกับความหมายและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น

สำัญ ที่เกี่ยวกับกลุ่มสาระภาษาไทย ซึ่งได้มາโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้เทคนิคเดลฟี่ย ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทย มีคุณสมบัติดังนี้

1.2.1 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

1.2.2 ประสบการณ์ทำงานอย่างน้อย 2 ปี

2. ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด ของนักเรียน

ขั้นนี้รับยมศึกษาตอนต้น

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด ของหลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ปีการศึกษา 2554

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเห็นชอบและความเป็นไปได้ของ
ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

1. ขอบเขตด้านประชากร

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทย และครูผู้มีประสบการณ์
สอนในด้านภาษาไทย จังหวัดมหาสารคาม ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา^{เขต 26} และครูในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 20 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนกลุ่มสาระภาษาไทย และครูผู้มีประสบการณ์
สอนในด้านภาษาไทย จังหวัดมหาสารคาม ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา^{เขต 26} และครูในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นในด้านความเหมาะสม และความเป็นไปได้
ในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาความคิดเห็นในด้านความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้
ความสามารถในการคิด

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา
ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ปีการศึกษา 2554

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยมี 2 ขั้นตอน ดังนี้

**ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้และกำหนดน้ำหนักคะแนนความสำคัญของ
ความสามารถในการคิด**

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 1
ฉบับ แบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 2 ฉบับ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามปลายเปิดแบบกำหนดประเด็น (รอบที่ 1)

1.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เอกสารงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง สังเคราะห์เนื้อหา ข้อมูลมาสร้างแบบสอบถามปลายเปิดแบบกำหนดประเด็น

1.2 นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ
ความครอบคลุมของเนื้อหาและนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

2. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามปลายเปิด ชนิดมาตรฐานค่า 5 ระดับ

(รอบที่ 2)

2.1 ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามปลายเปิดแบบ
กำหนดประเด็นมาสร้างแบบสอบถามปลายเปิด ชนิดมาตรฐานค่า 5 ระดับ โดยพยายาม
คงรูปภาษาและสำนวนเดิมของผู้เชี่ยวชาญไว้ ตลอดจนปรับแก้ตัวบ่งชี้บางตัวที่ผู้เชี่ยวชาญ
เสนอแนะ ให้มีความซัดเจนทางการถือความหมายและลดความเข้าข้องของตัวบ่งชี้ที่มีลักษณะ
เดียวกัน

แบบสอบถามปลายเปิด ชนิดมาตรฐานค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2

ประกอบด้วย ช่องแสดงความคิดเห็น 1 ช่องใหญ่ คือช่องความหมายสมของตัวบ่งชี้ โดยมี
รายละเอียดสำหรับความหมาย ดังนี้

ช่องความหมายสมของตัวบ่งชี้ อันคับคะแนนที่ให้ความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง เห็นตัวมากที่สุดว่าข้อความนั้นๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้

4 หมายถึง เห็นตัวมากกว่าข้อความนั้นๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้

3 หมายถึง เห็นตัวปานกลางว่าข้อความนั้นๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้

2 หมายถึง เห็นด้วยน้อยกว่าข้อความนั้นๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุดกว่าข้อความนั้นๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็นตัวบ่งชี้

2.2 นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ
 ความครอบคลุมของเนื้อหาและนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

3. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามปลายปีด ชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

(รอบที่ 3)

3.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายปีด ชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 2 มาวิเคราะห์ทางสถิติหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ (Interquartile Range) แล้วนำมาสร้างแบบสอบถามปลายปีดชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 3 ที่มีข้อความเหมือนกันในรอบที่ 2 ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาในรอบที่ 3 โดยได้เพิ่มการแสดงตำแหน่งของค่ามัธยฐาน ขอบเขตพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ และตำแหน่งคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในรอบที่ผ่านมา ในรูปแบบของสัญลักษณ์เพื่อประกอบการพิจารณาลงคำตอบเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำตอบใหม่ให้เป็นไปตามภาพรวมของกลุ่ม กรณีที่ผู้เชี่ยวชาญต้องการยืนยันคำตอบเดิม เมื่อคำตอบในรอบที่ผ่านมาอยู่นอกเหนือขอบเขตพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ให้แสดงเหตุผลประกอบ รวมทั้งให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นเพื่อจัดอันดับเกี่ยวกับน้ำหนักความสำคัญของแต่ละตัวบ่งชี้

แบบสอบถามปลายปีด ชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ในรอบที่ 3 ประกอบด้วย ช่องแสดงความคิดเห็น 1 ช่องใหญ่ คือช่องซ่องกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้ โดยมีรายละเอียดสำคัญรับความหมายดังนี้

ช่องกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้ โดยกำหนดให้น้ำหนักคะแนนแสดงความสำคัญในแต่ละตัวบ่งชี้ มีคะแนนเต็ม 10 ช่องสามารถให้คะแนนได้ตั้งแต่ 1 ถึง 10 อันดับคะแนนที่ให้มีความหมายดังนี้

1 คะแนน หมายถึง ตัวบ่งชี้นั้นๆ มีความสำคัญน้อยที่สุด

10 คะแนน หมายถึง ตัวบ่งชี้นั้นๆ มีความสำคัญมากที่สุด

3.2 นำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบ
 ความครอบคลุมของเนื้อหาและนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามปลายปีดัชนีมาตรฐานค่า 5

ระดับ จำนวน 1 ฉบับ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามปลายปีดัชนีมาตรฐานค่า 5 ระดับ

1. ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามปลายปีดัชนีมาตรฐานค่า 5 ระดับ กำหนดประเด็นมาสร้างแบบสอบถามปลายปีดัชนีมาตรฐานค่า 5 ระดับ โดยพิจารณาคงรูปภาษาและสำนวนเดิมของผู้เชี่ยวชาญไว้ จากรอบที่ 3

แบบสอบถามปลายปีดัชนีมาตรฐานค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยช่องแสดงความคิดเห็น 2 ช่องใหญ่ คือช่องความหมายสมของตัวบ่งชี้ และช่องความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ โดยมีรายละเอียดสำหรับความหมาย ดังนี้

ช่องความหมายสมของตัวบ่งชี้ อันดับคะแนนที่ให้ความหมาย ดังนี้
5 นายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าข้อความนี้ๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็น

ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

4 นายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าข้อความนี้ๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็น
ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

3 นายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าข้อความนี้ๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็น
ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

2 นายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าข้อความนี้ๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็น
ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

1 นายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าข้อความนี้ๆ มีความหมายสมที่จะใช้เป็น
ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

ช่องความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ อันดับคะแนนที่ให้ความหมาย ดังนี้

5 นายถึง มีความเป็นไปได้มากที่สุด ใน การดำเนินการตามตัวบ่งชี้

4 นายถึง มีความเป็นไปได้มาก ใน การดำเนินการตามตัวบ่งชี้

3 นายถึง มีความเป็นไปได้ปานกลาง ใน การดำเนินการตามตัวบ่งชี้

2 นายถึง มีความเป็นไปได้น้อย ใน การดำเนินการตามตัวบ่งชี้

1 นายถึง มีความเป็นไปได้น้อยที่สุด ใน การดำเนินการตามตัวบ่งชี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้และกำหนดค่าหนักคะแนนความสำคัญของผู้เรียน

ด้านความสามารถในการคิด

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลไฟในรอบที่ 1,2 และ 3 มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้เชี่ยวชาญที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเทคนิคเดลไฟ โดยใช้แบบสอบถามนำหนังสือขอความร่วมมือ โครงการร่างวิทยานิพนธ์ ติดต่อขอความร่วมมือด้วยตนเอง อธิบายจุดมุ่งหมายของ การวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย

2. การเก็บข้อมูลโดยใช้เทคนิคเดลไฟรอบที่ 1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปสั่งถึงกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลด้วยตนเองหรือทางไปรษณีย์ตามความเหมาะสม แต่รอบที่ 2,3 ใช้วิธีสั่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์หรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

3. ในกรณีที่ผู้เชี่ยวชาญไม่ตอบแบบสอบถามกลับตามระยะเวลาที่กำหนดผู้วิจัยใช้การเดือนด้วยตนเองและการติดต่อทางโทรศัพท์ โดยเว้นระยะการเดือนและการติดตามห่างจากการสั่งแบบสอบถามทุก 2 สัปดาห์ ด้วยการใช้เวลาที่สุภาพ เพื่อขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัย เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยสั่งแบบสอบถามด้วยตนเองพร้อมทั้งเน้นหมายเลขเวลาในการเก็บแบบสอบถามกลับคืนภายใน 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้และกำหนดค่าหนักคะแนนความสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการคิด

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคเดลไฟ ผู้วิจัยมีวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากแบบสอบถามตามรอบที่ 1 แล้วทำการสังเคราะห์เพื่อหาพร้อมทั้งเพิ่มเติม แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2. ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากแบบสอบถามตามรอบที่ 2 และ 3 แล้ววิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยการเปรียบเทียบค่าตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน ด้วยการคำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ (Interquartile Rang)

3. ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดน้ำหนักความสำคัญของตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด ด้วยการคำนวณค่ามัธยมเลขคณิต (Mean) และเปรียบเทียbnน้ำหนักความสำคัญในแต่ละตัวบ่งชี้

ซึ่งเกณฑ์ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการพิจารณาจัดลำดับความติดหรือความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน พิจารณาจากค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์(Interquartile Rang : $Q_3 - Q_1$) หากค่าพิสัยระหว่าง ควอร์ไทล์ไม่เกิน 1.50 และมีค่ามัธยฐาน (Median) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปแสดงว่าตัวบ่งชี้ดังกล่าว ได้รับจัดลำดับความติดหรือความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน แต่หากค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์เกิน 1.50 และมีค่ามัธยฐาน (Median) น้อยกว่า 3.50 แสดงว่า ตัวบ่งชี้ดังกล่าว ไม่ได้รับจัดลำดับความติดหรือความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญไม่สอดคล้องกัน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความสามารถในการคิด ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนและกัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์มาใช้ในการวิเคราะห์

2. การวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ความสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการคิด โดยการหาค่ามัธยมเลขคณิต (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำค่ามัธยมเลขคณิตมาเปรียบเทียบโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชน ศรีสะอาด. 2535:100 จังถึงใน จิตรากรณ์ เยี่ยมสกุล และคณะ. 2547 : 69)

การแปลความหมายค่ามัธยมเลขคณิตสำหรับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ ความสำคัญของผู้เรียนด้านความสามารถในการคิด แบ่งได้ 5 ระดับ ดังนี้

4.51-5.00 นายถึง ตัวบ่งชี้นั้นฯ มีความเหมาะสมมากที่สุดในการบ่งชี้ความสามารถในการคิด

3.51-4.50 หมายถึง ตัวบ่งชี้นั้นๆ มีความเหมาะสมมากในการบ่งชี้ความสามารถใน

การคิด

2.51-3.50 หมายถึง ตัวบ่งชี้นั้นๆ มีความเหมาะสมปานกลางในการบ่งชี้

ความสามารถในการคิด

1.51-1.50 หมายถึง ตัวบ่งชี้นั้นๆ มีความเหมาะสมน้อยในการบ่งชี้ความสามารถ

ในการคิด

1.00-1.50 หมายถึง ตัวบ่งชี้นั้นๆ มีความเหมาะสมน้อยที่สุดในการบ่งชี้

ความสามารถในการคิด

การแปลความหมายค่ามัธยฐานเลขคณิตสำหรับความเป็นไปได้ในการดำเนินการตาม
ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด แบ่งได้ 5 ระดับดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีความเป็นไปได้นากที่สุดในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้

ดังกล่าว

3.51-4.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้นากในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ดังกล่าว

2.51-3.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้ปานกลางในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้

ดังกล่าว

1.51-2.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้น้อยในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ดังกล่าว

1.00-1.50 หมายถึง มีความเป็นไปได้น้อยที่สุดในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้

ดังกล่าว

3.วิเคราะห์และสรุปข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความเหมาะสมสมและความเป็นไปได้ของ

ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด

การวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญรอบที่ 2 และรอบที่ 3 ผู้วิจัย
คำนวณหาค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ (Interquartile Rang) กรณีข้อมูล
แจกแจงความถี่แบบจัดกลุ่ม(ส่วน สายยศ และอังกฤษ สายยศ. 2536 : 58 ; บุญชุม ศรีสะอาด.
2532 : 68) จากสูตรต่อไปนี้

1. ค่ามัธยฐาน (Median) คำนวณได้จากสูตร

$$Md = L + I \left[\frac{\frac{n}{2} - F}{f} \right]$$

เมื่อ Md แทน มัธยฐาน

L แทน ปีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นคะแนนที่มีมัธยฐาน

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

I แทน ความกว้างของอันตรภาคชั้นที่มีมัธยฐานอยู่

F แทน ความถี่สะสมจากคะแนนต่ำสุดถึงชั้นคะแนนก่อนที่มีมัธยฐานอยู่

f แทน ความถี่ของคะแนนในชั้นที่มีมัธยฐานอยู่

2. ค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ (Interquartile Range) คำนวณได้จากสูตร

$$\text{Interquartile Range (IRQ)} = Q_3 - Q_1$$

$$Q_r = L_r + \frac{i \left[\frac{m}{4} - F_c \right]}{fqr}$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เมื่อ IRQ แทน พิสัยระหว่างควอร์ไทล์

Q_1 แทน ค่าควอร์ไทล์ที่ 1

Q_3 แทน ค่าควอร์ไทล์ที่ 3

L_1, L_3 แทน ปีดจำกัดล่างที่แท้จริงของชั้นที่ Q_1, Q_3 ตกอยู่

F_{q1}, F_{q3} แทน ความถี่ของชั้นข้อมูลที่ตำแหน่งของข้อมูลบรรจุอยู่

f_c แทน ความถี่สะสมของข้อมูลที่อยู่ต่ำกว่าชั้นข้อมูลที่ตำแหน่งของ
ข้อมูลบรรจุอยู่

**ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเห็นชอบและความเป็นไปได้ของ
ตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด**

การวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเห็นชอบและความเป็นไปได้ของตัวบ่งชี้ความสามารถในการคิด ผู้วิจัยคำนวณหาค่ามัธยมิленเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากสูตรต่อไปนี้
(สรุป ทองบุ. 2550 : 23-24)

1. ค่ามัธยมิленเลขคณิต (Arithmetic Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่ามัธยมิленเลขคณิต
 X_i แทน ข้อมูลคำแห่งที่ i

2. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S = \sqrt{\frac{\sum (X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 \bar{X} แทน ค่ามัธยมิленเลขคณิต
 X_i แทน ข้อมูลคำแห่งที่ i